

Jeg skal derefter gaa over til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgekreds (Knudsen), thi jeg tror ikke, at det hjælper det ærede Medlem meget — og jeg støttes der unægtelig af, hvad der tidligere er foregaaet i denne Sag —, naar han vil bidrage til Forbedring af de grønlandske Forhold, da at møde op med og bygge paa saa løst et Fundament, som han har gjort baade tidligere og i indeværende Samling. Jeg maa tilstaa, at jeg troede, vi helt vare færdige med den Kilde, som det ærede Medlem nærmest støtter sig til, efter den meget interessante og grundige Karakteristik, som den forrige Indenrigsminister gav af denne Kilde ved Finanslovens første Behandling. Der er kun et enkelt Punkt, jeg gerne vil opholde mig lidt ved. Det ærede Medlem sagde nemlig, at man i Grønland har lagt Kontroløren Hindringer i Vejen ved Kryolitstablernes Opmaalning, idet Driftsbestyreren vilde gøre gældende, at man ikke plejede at gaa saa grundig til Værks. Naar man maalte Kubikindholdet, maalte man kun Længden, medens man lod de to andre Dimensioner ligge, og, tilføjede det ærede Medlem, man kan med fuld Ret stille det Spørgsmaal, om Statskassen har faaet, hvad der tilkom den. Det eneste, det ærede Medlem her bygger paa, er en indsendt Artikel i „Social-Demokraten“ fra Maj Maaned sidste Aar; men den, der skrev om denne Sag, og som var den paagældende Kontrolør selv, dristede sig jo ikke paa nogen Maade til at sige, at Statskassen havde faaet for lidt, thi Overskriften over hans Artikel lød: „Er Staten bleven snydt for Kryolitafgift?“ Men naar den, der indsender en saadan Artikel, selve den sagkyndige, maa nøjes med at stille et saadant Spørgsmaal, saa bliver der endnu mindre, ja, jeg vil sige, saa bliver der slet intet for et Medlem af dette Ting at bygge paa der. For saa vidt paagældende Kontrolør havde fremsat en Paastand om, at Statskassen var bleven snydt, saa kunde det ærede Medlem maaske have været berettiget til at fremkomme med Spørgsmaalet, men at bygge sit Spørgsmaal udelukkende paa et Spørgsmaal, som en sagkyndig har stillet, er at bygge det paa for lidt. Nu er det selvfølgelig rigtigt, at Kontrollen, som det ærede Medlem har gjort opmærksom paa, i sin Instruks har Paalæg om at skulle udmaale Dimensionerne og natu ligvis alle 3 Dimensioner og derpaa at foretage sine Beregninger, men dette kan jo ingen Magt i Verden forhindre Kontrollen i. Ja, hvis det var saadan, at

Driftsbestyreren laa inde med disse Kryolitbunker, og ingen kunde komme til dem, saa var det en anden Sag, men saadan er Forholdet slet ikke. Maa jeg her vise det ærede Medlem to Billeder fra Kryolitudskibningsstederne. Det fremgaar af disse aldeles tydeligt, at Kryolitbunkerne ligge fremme, saaledes at enhver kan kontrollere dem, og at enhver kan gaa hen og maale alle Dimensionerne. Det kunde Kontroløren altsaa ogsaa gøre, naar som helst han vilde. Nu er det imidlertid saaledes, saa vidt mig bekendt, at naar disse Kryolitbunker stables op, stables de paa et Træunderlag, hvori der med Jernsøm er afsat Maal, saa man simpelthen kan gaa hen og tælle op, hvor mange Alen i Længden og Bredden Bunken er, og hvad angaar Højden, som er den tredie Dimension, maa den anses vist maales, men der er det i Reglen saaledes, at disse Bunker stables 3 Alen høje, altsaa godt og vel i Mandshøjde. Det vil altsaa være en overordentlig let Sag at se, hvorvidt Bunkerne have den rette Højde eller ikke. Det er ikke andet end højst uheldigt Skriveri, der her er udført af Manden, thi der er ingen Magt i Verden, der har kunnet forhindre ham i at maale Bunkerne, saaledes som hans Instruks lyder. Saa tilføjede det ærede Medlem, at det endvidere er oplyst — det staar nemlig i samme upaalidelige Artikel —, at man ved Udskibningen maa nøjes med ved et Skøn at afgøre, hvor meget der er ladet ind i Skibet. Men ved det ærede Medlem, hvorledes dette Forhold virkelig er? Det er simpelthen saaledes, at naar et Skib tager sin Ladning og kommer til at stoppe op midt i en Kryolitbunke, saa kommer denne til at ligge tilbage med sin uregelmæssige Bundflade, og saa maa man naturligvis skønne over, hvor meget der er. Man kunde naturligvis begynde at stable op igen, og der kan man jo skønne en lille Smule fejl, og et Skib kan maaske faa en lille Smule for lidt, men saa kommer det næste Skib og tager Resten, og hvad et Skib faar for lidt, faar det andet altsaa for meget, saa der kommer ikke nogen som helst Upaalidelighed frem ved dette Skøn. Jeg tror derfor, at denne Anke mod de grønlandske Forhold ikke har noget som helst paa sig. Det lader sig let godtgøre, at den er fuldstændig hen i Vejr og Vind i alt væsentligt, og jeg henstiller til de ærede Talere, der interessere sig for grønlandske Forhold, at lade alt det løse fare, saa at vi kunne holde os til, hvad der virkelig er at anke over, og